

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/67/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411200425
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8411200425.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu F. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. č. XXX, XXX XX O., občana SR, proti žalovanému X. L., nar. XX XX. XXXX, bytom O. č. XXX, XXX XX O., občanovi SR, v konaní o zaplatenie 5 300 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 26. 10. 2011, č. k. 8C 63/2011-35 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 5 300 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 21. 09. 2010 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 318 Eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 5 300 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tvrdením, že po ústnej dohode poskytol žalovanému 5 300 Eur formou pôžičky. Žalovaný sa zaviazal túto vrátiť v lehote dvoch mesiacov odo dňa jej poskytnutia, tento svoj záväzok nesplnil ani čiastočne, a preto žalobca s ním 21. 09. 2010 v prítomnosti notára spísal čestné prehlásenie, v ktorom žalovaný svoj záväzok uznal. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa žalovaný uznal dlh voči žalobcovi vo výške 2 800 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 21. 09. 2010 do zaplatenia. Ďalej poukázal v rozhodnutí na listinu označenej ako „Čestné prehlásenie“ datované zo dňa 21.09.2010, z ktorej súd zistil, že žalovaný sa zaviazal žalobcovi zaplatiť 5 300 Eur do 15. 12. 2010. Z výpovede žalobcu bolo v ďalšom preukázané, že žalovaný mu v dohodnutej lehote požičanú sumu nevrátil, a to aj napriek uvedenému Čestnému vyhláseniu zo dňa 21. 09. 2010. Dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, žalovaný svoj záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy nesplnil. Rozhodnutie o úrokoch z omeškania odôvodnil podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojitosti s ust. § 160 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Uviedol, že súd prvého stupňa pochybil, pretože nezistil náležitý skutkový stav a na základe toho ani neprávne rozhodol. Poukazoval na skutočnosť, že nepopiera finančnú pôžičku od žalobcu, ktorú aj písomne potvrdil. Avšak vo svojom podaní uviedol (zo dňa 23. 10. 2011), že sumu 2 500 Eur žalobcovi postupne uhradil. Poukázal na konanie na Okresnom súde v Kežmarku pod sp. zn. 1T 123/2011, kde prebehlo trestné konanie, kde bol zaviazaný zaplatiť Adriane Gáborovej sumu 5 300 Eur. Išlo o tú istú pôžičku a to isté potvrdenie, ktoré je predložené v trestnom spise. Preto je nepochybné, že bol zaviazaný uhradiť túto sumu 2x a vznikli dva exekučné tituly.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že s tvrdením žalovaného nesúhlasí. Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav veci a trvá na vyplatení dlžnej sumy 5 300 Eur, pričom odmieta tvrdenie, že časť dlhu vo výške 2 500 Eur postupne uhradil.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa nezistil náležite skutkový stav veci a jeho rozhodnutie je vykazuje nedostatky rozhodnutia stanovené v ust. § 157 O. s. p.

V zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa zaťažil svoje rozhodnutie vadou konania spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia, keďže odvolací súd nevedel posúdiť dôvodnosť odvolacích námietok žalovaného, a to že mal z požičanej sumy už vrátiť žalobcovi sumu 2 500 Eur a že na tú istú sumu bol zaviazaný aj v trestnom konaní pred Okresným súdom Kežmarku pod sp. zn. 1T 123/2011. Ako sa s týmito skutočnosťami súd vypořiadal v rozhodnutí, z jeho rozhodnutia nie je jasné a rovnako z rozhodnutia nevyplýva ako zohľadnil skutočnosť, že žalovaný mal tvrdiť, že mal žalobcovi vrátiť sumu 2 500 Eur, pričom sám súd prvého stupňa poukazoval na tú skutočnosť, že v priebehu konania žalovaný mal uznať dlh voči žalobcovi vo výške 2 800 Eur. Tieto skutočnosti boli súdom odcitované v rozhodnutí, avšak pri objasnení skutkového stavu, vyhodnotení dôkazov a právneho záveru ostali nevyhodnotené, resp. právne závery v tomto smere súdu prvého stupňa vôbec absentujú. Súd prvého stupňa neozrejmil ani bližšie skutkové okolnosti týkajúce sa doby poskytnutia predmetnej pôžičky, v ktorom časovom horizonte, za akým účelom, za prítomnosti koho, atď., skutočnosti, ktoré bol povinný súd podrobne ozrejmiť pri vylúčení dotknutých účastníkov.

Z obsahu spisu vyplýva, že výpovede dotknutých účastníkov sú stručné a neúplné, pričom zo strany súdu bolo povinnosťou vypočúť účastníkov konania aj ku skutočnostiam, ku ktorým sa účastníci sami nevyjadrovali, ale ktoré súd považoval za potrebné. Pri poskytnutí pôžičky na základe ústnej dohody, ako tvrdí žalobca, zaistiť tieto skutočnosti, bolo potrebné výpoveďou bližšie ozrejmiť. Napokon z rozhodnutia ani nevyplývajú závery, ako sa súd procesne vypořiadal s uznávacím prejavom žalovaného na pojednávaní, kde žalovaný predniesol dňa 14. 09. 2011, že uznáva dlh voči žalobcovi vo výške 2 600 Eur, pričom v písomnom vyhotovení rozhodnutia súd konštatuje, že mal uznať dlh vo výške 2 800 Eur. Aj v tomto smere sa objavili nepresnosti súdu, ktoré je potrebné nanovo objasniť a presne zistiť.

Z týchto dôvodov odvolací súd bol toho názoru, že je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd vykoná dokazovanie v naznačenom smere, nanovo vykoná dokazovanie k zabezpečeniu úplného zistenia skutkového stavu veci, tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo požiadavkám ust. § 157 O. s. p. a vypořiadala sa aj s inštitútom uznania dlhu, resp. záväzku, na ktoré odkazoval aj vo svojom rozhodnutí.

Po zistení tohto skutkového stavu nanovo vykoná vyhodnotenie dôkazov, prijme k nim jasné právne závery a vo veci nanovo rozhodne.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.